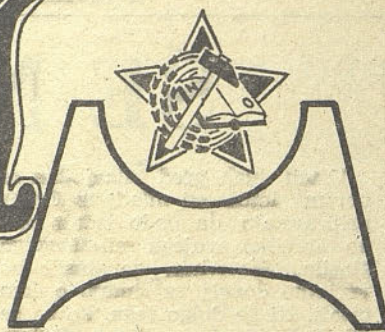

Slavje SKOJ-evcev

Mladi in ostali občani revirjev so počastili še en pomemben mejnik iz našega revolucionarnega boja. V Lontovžu pod Kumom, kjer je bila pred 40 leti pokrajinska konferenca SKOJ za Slovenijo, je bilo praznovanje združeno s Titovimi jubileji in 40-letnico ustanovnega kongresa KPS na Cebinah.

Na slovesnosti, ki je bila 30. oktobra v Lontovžu, je govoril član IK predsedstva CK ZKS tov. Ludvik Golob. Dejal je, da ni naključje, da so pomembni dogodki v razvoju SKOJ in sploh naše revolucije vezani na Revirje.

Revirji so bili že nekdanj revolucionarna delavska baza vseh naprednih idej v slovenskem socialističnem gibanju. KPJ in KPS sta imela v teh krajih najpomembnejše zaledje, v katerem so se razvijale borbe delavcev za boljše socialne in politične pravice.

Na Revirje je vezan tudi pomemben mejnik v razvoju Zveze komunistov Jugoslavije — ustanovni kongres KPS 1937. leta na Cebinah je dal slovenskim delavcem in vsem naprednim ljudem, v pogojih takratne borbe, zlasti pa v obrambi pred nevarnostjo, ki nam je grozila s strani fašizma, jasne programske usmeritve. Ludvik Golob je zatem poudaril, da je pokrajinska konferenca SKOJ, ki je bila poleti 1937 v Lontovžu, na podlagi manifesta KPS odločno poudarjala združevanje mladih sil. Pokrajinska konferen-

ca je v organizacijah SKOJ spodbudila široko mladinsko ljudsko-frontno gibanje. Mladi so poslej nosili glavno breme boja za napredek, proti fašizmu, za svobodo in socializem. To potrjuje velik pomen konference za uresničevanje programa KPS, njene revolucionarne misli in strategije. Pokrajinska konferenca SKOJ pa ni samo zgodovinskega pomena. Njeni sklepi imajo trajno vrednost in aktualnost tudi danes, je dejal govornik.

Poudaril je še, da sta tako revolucionarna pot naše družbe in mladinske organizacije neposredno in tesno povezana z revolucionarno vlogo in dejanji tovariša Tita. Neizmerljiva je povezanost Titovih misli in dejanj z življenjem, akcijo, idejami in mislimi mladine. Te globoke prežetosti Tita in mladine ni možno razčleniti, še manj pa oddvojiti od celotne revolucionarne prakse in dejanj naše dosedanje revolucionarne borbe na čelu s Titom.

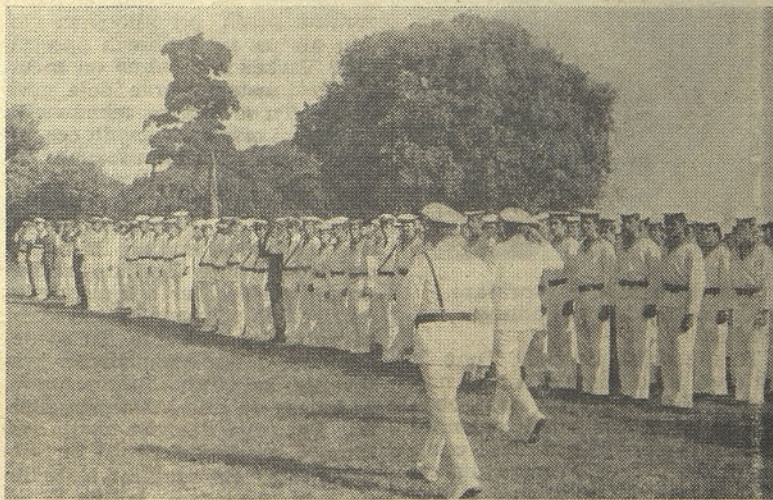
Ko je Golob spregovoril o nekaterih nalogah v sedanjem času, je dejal, da je pred Zvezo socialistične mladine tako kot pred Zvezo komunistov v predkongresnem obdobju naloga, da razmišlja o novih oblikah organiziranosti in akcije. Tudi pred zvezo socialistične mladine je, da v graditvi našega političnega sistema socialistične samoupravne demokracije usmerja svoje delovanje, da organizira akcije mladih v sindikatih in SZDL, v TOZD, KS in to ne samo na sestankih. Rešitve je treba iskati skupaj z drugimi delovnimi ljudmi znotraj enotne akcije delavskega razreda in vseh delovnih ljudi.

Slavje v Lontovžu je bilo sklenjeno s kulturnim programom članov srednješolskega kulturnega društva iz Trbovelj, mladinskega pevskega zbora Vesna iz Zagorja in pihalnega orkestra.

Tone B.

Praznik naše enote

Komandant pozdravlja svojo enoto

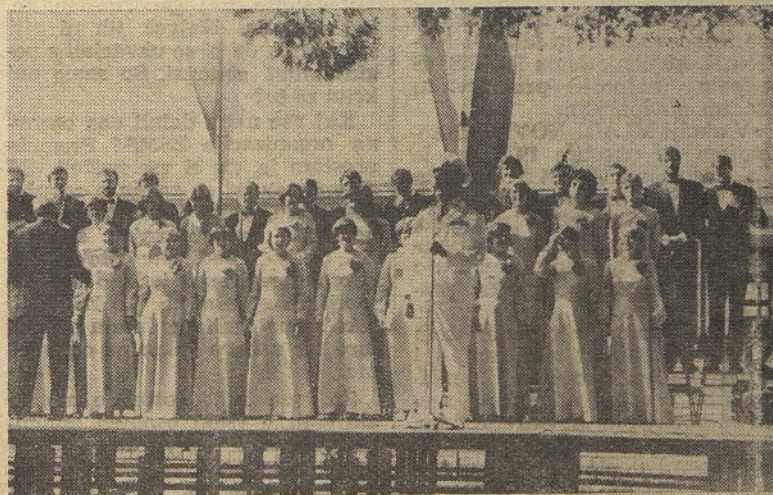
V naši enoti so v teku številne manifestacije in akcije, s katerimi so obeležili praznični dan naše enote — 26. november in seveda dan republike. Vrstili so se priložnostni kulturni in zabavni programi, tekmovanja v športnih panogah, ekipe so se pomerile v kvizu na temo Tito — partija — revolucija, in še bi lahko naštevali.

Praznični dan se je začel s svečanim strojem naše gardijske enote, ki nadaljuje tradicije II. pomorskega sektorja. Ob tej svečani priložnosti je bila v naši enoti predana bojna zastava, poleg te-

ga pa je našo enoto predsednik republike odlikoval z Ordenom bratstva in enotnosti z zlatim vencem. Na svečani proslavi so bili poleg pripadnikov naše enote prisotni tudi vidni predstavniki družbenopolitičnih organizacij in JLA, med njimi tudi komandant vojno-pomorskega območja, admiral Branko Mamula.

Bliža se dan JLA, aktivnosti v naši enoti se nadaljujejo z nezmanjšanim tempom. Visoko odlikovanje nam je samo spodbuda za nadaljnje uspešno delo.

mornar Tone Bezgovšek

V kulturnem programu je sodeloval tudi mešani pevski zbor KUD »Jože Vlahovič« iz Zagreba

Mali intervju

Srečala sva se v prostorih hrastniške občinske konference ZSMS. Mornarska uniforma mu dobro pristaja, na bluzi se blešči gardijska značka. Razpoložen in nasmejan, to je mornar Tone Bezgovšek.

»Na dopustu?« ga vprašam.

»Ja, nekaj dni nagradnega«, mi odvrne.

To me sploh ne čudi. Tone je bil pred odhodom v JLA med najaktivnejšimi mladinci naše občine, sedaj pa je med vzornimi mornarji v svoji gardijski enoti na Brionih. Tone mi pove, da tudi v mornarici nadaljuje s svojim delom v organizaciji ZSMJ. Med drugim so ga njegovi tovariši v mornarskih uniformah izbrali za sekretarja OO ZSMJ, je član sekretariata OO ZK v svoji enoti, dela po sekcijah. Zaposlim ga, naj mi pove kaj o njihovi aktivnosti.

»Na mladinskih sestankih razpravljamo kot ostali člani ZSMJ o svojih nalogah in o tem, da kar najboljše opravljamo svoje vojaške dolžnosti, precej časa pa posvečamo tudi idejnopolitičnemu izobraževanju. Imamo bogato knjižnico, beremo, se zabavamo, za vse je dovolj časa.«

Malo zastane, nato nadaljuje.

»Čeprav smo v specifičnem položaju, pa zahvaljujoč dobremu sodelovanju s prebivalstvom organiziramo zabavno življenje, športne aktivnosti. Programi so različni, največ pa sodelujemo z mladimi iz Rovinja, Fažane in Pulja.«

Tone je tudi eden izmed šestih dobitnikov priznanja MLADI NOVINAR, ki jih je letos RK ZSMS podelila najbolj prizadevnim mladim novinarjem.

»V akciji MLADI NOVINAR sodelujem od oktobra 1975, ko je bila razpisana. Lansko leto sta mi RK ZSMS in uredništvo revije MLADINA podelila izkaznico, letos pa priznanje, kar mi pomeni vzpodbudo za mojo nadaljnjo aktivnost na tem področju«, pravi Tone.

Da je priznanje zaslužil, sem se lahko prepričal tudi sam, saj se marsikateri članek v t. i. »mladinskih« časopisih konča z njegovim podpisom. In prav je tako. Tonetu je do konca odsluženja vojnega roka ostalo še nekaj mesecev in upam, da ga bomo še kdaj videli v Hrastniku na nagradnem dopustu.

Franci Godicelj

ŠE NAPREJ TAKO

V teh dneh pred bližajočim se novim letom se mladi iz Frtice pripravljajo, da bodo izdali redno številko svojega mladinskega glasila. Materiala za glasilo bo verjetno dovolj, saj imajo o čem pisati. Ni še dolgo tega, ko so se mladi Frtičani zbrali na proslavi majhne, toda važne obletnice. V zadnjih dneh novembra so minila tri leta, odkar je bila na pobudo večje skupine mladih ustanovljena mladinska organizacija v Frtici. O treh letih obstoja, predvsem pa uspešnega delovanja bo poskušal spregovoriti tale kratek zapis na straneh našega glasila.

Kje naj začnemo? Pri delovnih akcijah ali na pohodih po parti-zanskih poteh, pri njihovem glasilu ali pa pri njihovih športnikih? Vsekakor začnimo na začetku. Prvi sestanki, prve ideje, prve akcije. Tu so športna tekmovanja z ekipami ostalih osnovnih organizacij, jasno, kulturno-zabavno področje ni bilo in ni pozabljeno, spomnimo se prvih predavanj z diapozitivi in propagandnih filmov o delovnih akcijah. Pa težave pri izdaji prve številke mladinskega glasila ter oglasna deska (ena redkih v Hrastniku), ki skrbi za redno informiranje. Tu so ne-pozabna, dobro organizirana kresovanja pri Taborniškem domu, za katera ve cela hrastniška dolina. Pa prva delovna akcija pri Muzeju revolucije, druga in tretja pa četrta pri urejanju ceste ter gradnja športnega igrišča in pa seveda sodelovanje večjega števila mladih na republiških in zveznih MDA. Tu je tudi nepozabno pustovanje, ki je lansko leto vzbudilo nesluteno pozornost, zabavni programi za člane organizacije.

Ne moremo tudi mimo vsakoletne štafete mladosti, pohodov po poteh revolucije, obiskov v kasarni heroja Rajka v Celju, po kviz-tekmovanja...

Marsikaj bi še lahko našli, toda vsaka medalja ima tudi drugo senčno plat. Kot v večini ostalih delovnih organizacij, tudi v Frtici niso vključeni v delo vsi mladi. Dela predvsem srednješolska mladina, ostali stojijo bolj ali manj nezainteresirani ob strani. Idejno-politično in marksistično izobraževanje je slabo oziroma ga skoraj ni. Sodelovanje z ostalimi osnovnimi organizacijami je le občasno, prostorski problem še vedno ni dokončno rešen. Kadrovska po-

litika bi morala biti načrtnejša, sodelovanje s KS, SZDL in ZK na terenu bo treba premakniti z mrtve točke.

Tudi prej navedene organizacije na področju krajevne skupnosti Hrastnik — spodnji del ne kažejo skoraj nikakršnega interesa za sodelovanje z mladinsko organizacijo, kaj šele, da bi se vedle do mladih kot mentorji. Mogoče malo preostro zapisano, toda treba je odkrito spregovoriti o problemih in težavah ter jih reševati s skupnimi močmi.

Kajti na mladini gradimo bodočnost — zakaj ne bi tudi sedanjosti?

Tone B.

Veselo razpoloženje po končani delovni akciji

Koliko časa še?

Tudi mladi bomo naslednje leto imeli svoj mladinski kongres. O pripravi na naš kongres se marsikaj sliši in prebere, zato pogledmo, kako tile letošnji zadnji meseci izgledajo v osnovni organizaciji, med mladimi.

Večina predsednikov se sploh ne zmeni za mladinska vprašanja, ki niso samo mladinska, pa tudi za družbena jim je prav malo mar. Večinoma se obnašajo v stilu: »Glejte, kaj govorim, in ne, kaj delam«. Največ jih ni niti sposobnih, da bi se ukvarjali s poglobitvami stvarmi. So samo oni krivi za to?

Kaj vse mora delati ena osnovna organizacija ZSMS? Premalo prostora je, da bi vse našli. Od glavnih stvari so zakon o združenem delu, volitve delegatov, stanovanja, zaposlovanje, šolstvo, ZK, SZDL, mladinske delovne akcije, informiranje ipd., o organizacijskih vprašanjih OO ZSMS, o tekočih nalogah, da športa in kulture ter zabave sploh ne omenjamo.

Za vse to je potrebno mnogo aktivnih in vsaki osnovni organizaciji. Moraš biti še kako sposoben, izobražen, aktiven, hraber, uporen, pameten. Moramo imeti popolno in pravo mladinsko organizacijo — organizacijo mladih. Niso vse osnovne organizacije v

istem stanju. Nekatere so šele začele ruvati travo okrog svoje delovne organizacije, druge začenejajo obirati člane ZSM na športnih in zabavnih prireditvah, tret-

je se pripravljajo z vodstvenimi kadri in tu iščejo svojo avantgardno nalogo ter način svojega dela. Redke pa so tiste osnovne organizacije, ki šele začenejajo razumeti svojo vlogo, vlogo mlade generacije, in izvajajo naloge forumov, še redkeje pa so vsem nalogam

in materialom dale svojo angažirano in delatvorno pot.

Ali imajo mladinska vodstva na višjih forumih pravico »deliti klofute« za polovično aktivnost in za aktivnost osnovnih organizacij, ki so zatrpene z materiali, nalogami, z delom?

Kako pa nam delajo sami forumi? Koliko so mladinci v forumih sposobni, da se v tem važnem obdobju pokažejo z osebnim primerom, koliko so sposobni za samokritiko, za napredek v praktičnem delu, za njihovo borbeno angažiranost.

Borimo se za krepitev osnovne organizacije. Potrebno je preveriti sposobnost vseh nivojev mladinske organizacije. Mogoče se sliši preostro, toda riba smrdi pri glavi, čisti se pa pri repu. Se bo v letu 1978 zgodilo, da zaradi temeljitega čiščenja repov pozabimo na glave?

Mladinski aktivisti na vseh nivojih se morajo vzdigniti na noge, mladi člani ZK naj končno pomigajo z glavo (ali pa jim bo treba glave pomigati), mladinska organizacija naj realno pogleda stanje in svojo sposobnost za bodoče naloge.

Res je, še vedno smo površni, ne zastopamo enako mladino na vseh področjih, ne dajemo dovolj predlogov za reševanje. Tudi sami se moramo izobraževati, več delati, več razmišljati in se bolj aktivirati ter se boriti za prave stvari.

Janez

O vztrajnih športnikih

Hrastniški šport že dalj časa stoji na mrtvi točki. Seveda, izjema je (kot že dolgo) Brodarsko društvo in mogoče bi še našel kakšen športni klub.

Eden izmed teh je vsekakor hrastniški karate klub.

V njegove vrste stalno prihajajo novi, predvsem mladi člani. Tako je v okviru kluba poleg rednih treningov karateja prvič organizirana pionirska karate sekcija, ki deluje na hrastniški osnovni šoli in je iz dneva v dan številnejša, treningi pa so začeli tudi člani novo formirane AIKIDO sekcije. Karateisti so na letošnjih tekmovanjih dosegli vrsto dobrih uvrstitev, športna sreča pa jim bo potrebna tudi na že tradicionalnem slovenskem tekmovanju v počastitev 22. decembra v Trbovljah.

Hrastniški karateisti so v svojih vrstah vzgojili še dva nova mojstra karate veščin, ki nosita črn pas okrog boka. Tudi mojstrski kandidati ne počivajo, saj vedo, da bodo lahko napredovali le z rednim treningom.

Tudi karateisti se, kot vsi ostali športni klubi, srečujejo z vrsto težav, ki so predvsem finančne (dotacija) in prostorske (že sko-

raj neuporabno TVD Partizan) narave.

Ne glede na kup ostalih težav, karateisti ne popuščajo. Tu sta mladost in volja, trdna volja v boljše čase za hrastniški šport, za hrastniški karate.

Za bodočnost hrastniškega karateja se torej ni bati.

O KVIZU TITO – REVOLUCIJA – MIR

Prvo nedeljsko popoldne v novembru je bilo v hrastniškem Delavskem domu precej živo. OK ZSMS Hrastnik je bila organiza-

tor prireditve Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, katere glavni del je bilo tekmovanje ekip na temo Tito—revolucija—mir. V kviz tekmovanju so sodelovale ekipe OO ZSMS Dol, osnovne šole

Dol in aktiva ZSMS Frtica. Sodelujoče ekipe so pokazale dobro znanje, saj je bila tematika precej težka. Zmagala je ekipa OO ZSMS Dol, ki se je kot prvouvrščena ekipa udeležila področnega kviza tekmovanja na isto temo v Trbovljah.

Samo tekmovanje so s svojim izvajanjem popestrili recitatorji literarnega krožka in ansambel Oaza. Treba je omeniti tudi neodgovoren odnos ekip OO ZSMS Čeče in študentskega kluba, ki so tik pred tekmovanjem odpovedale sodelovanje. Upamo, da se kaj takšnega ne bo več dogajalo.

— O —

ROJSTVO NOVE JUGOSLAVIJE

Ko razmišljam o naši SR Jugoslaviji, se spomnim na Tita, KP Jugoslavije, vse naše borbe in ti-soče ljudi, ki so padli zato, da mi živimo srečneje in lepše.

Da. Nasilni tujec se je hotel polastiti naše domovine. Toda trd boj, vztrajnost in zmaga so nas še povezali v nadaljnjem boju za bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov ter mir in suverenost v svetu. Mi, ki živimo v novi domovini, cenimo mir, enakost narodov ter druge zasnove naših revolucionarjev. Kajti,

če se naši borci za svobodo ne bi uprli sovragu, ki nas je hotel narediti za podložnike, ne bi mogli živeti kot enakopravni ljudje, temveč kot njihovi hlapci. Ne bi bilo več iger, zabav, plesov, govorjenja v materinem jeziku, pisanja narodnega jezika...

Vso to prosto gibanje, mišljenje, pisanje, igranje, ves ta nemoten razvoj otrok in ljudi, vsa ta sreča v enotnosti in miru, vse to mi pomeni domovina.

Manja Polšak

PARTIZAN MI JE PRIPOVEDOVAL

Stari ata mi je pripovedoval, da je leta 1944 odšel v partizane. Poslali so ga na Dolenjsko. Med tem časom je morala babica koptati strelske jarke na Vistavruhu in nad železniško postajo. Stražili so jih Nemci in jih priganjali k delu.

V januarju leta 1945 so dobili prvo sporočilo po partizanu Loj-

zetu — kurirju, da je stari ata živ in zdrav. Ko se je vojna končala in so se vsi vračali domov, starega ata ni bilo. Mislili so, da je mrtev. Konec julija se je pred rudniško hišo stare mame ustavil voz, s katerim se je pripeljal stari ata. V hiši je bilo veselja na pretek.

Bojanka Vidmar, 7. a

KAJ MI POMENI DOMOVINA

Mi, otroci novega rodu, ki smo doslej živeli v miru brez vojnih strahot, smo srečni. Radostno živimo novo povojno življenje.

Dolgo so se naši pradedje, dedje in očetje, pa tudi drugi ljudje bojevali za pravico in mir. Josip Broz TITO in njegovi komunisti so bili glavni voditelji nove jugoslovanske vojske, kateri se moramo zahvaliti, da živimo srečno, svobodno in mirno življenje. Leta 1941 je izbruhnila druga svetovna vojna. Nacisti so bili neusmiljeni, streljali so nedolžne ljudi. Tako so se 29. novembra 1943 v Jajcu zbrali zastopniki jugoslovanskih

komunistov. Še istega dne se je po dolгих razgovorih sredi vojnih strahot rodila nova Jugoslavija. Vse, kar so se domenili na tem drugem zasedanju AVNOJ, se je uresničilo leta 1945, kmalu po osvoboditvi.

29. november vsako leto praznujemo po vsej državi kot dan republike.

Hvaležni smo Titu in njegovim komunistom, saj bi brez njihove požrtvovalnosti, odločnosti in ljubezni do domovine ne živeli svobodno.

Katarina Kavšek

SREČEN OTROK V ZDRAVEM OKOLJU

MOJE NAJLJUBŠE OPRAVILO

Srečna sem, ko mi mami prepušti v varstvo mojega bratca. Trdno držec se za roke greva na sprehod proti vasi Krnice. Ta dan sva oba zelo vesela in razigrana. S seboj vzameva nekaj malice in žogo. Na dvorišču odkleneva verigo, na kateri je priklenjen pes Muri, ki gre rad z

nama in je ves razposajen. Med potjo pripovedujem bratcu zgod-bice.

Na bližnjem travniku se žogava in poskakujeva, kolikor se da visoko. Po igri pojeva malico, ki sva jo vzela s seboj. Nato nabereva še šopek rož za mamico.

Srečna in vesela se s šopkom travniških cvetic vračava domov. Sabina Kolenc

O DELOVNI AKCIJI

Mladinci OO ZSMS Čeče so eni izmed redkih v občini, ki večkrat organizirajo lokalne delovne akcije. Zadnja je bila organizirana v sodelovanju z OO ZSMS heroja Rajka, gradili pa so nogometno igrišče. Čeprav bo tu potrebno vložiti še mnogo truda in dela, so pridne roke s svojim de-

lom približale čas, da bo igrišče nared za uporabo. Akcije se je udeležilo veliko število mladih iz obeh osnovnih organizacij. Kljub nekaterim spodrsrlajem v organizaciji akcije, je bilo delo uspešno.

Sicer pa — na napakah se učimo — kajne?

Po končani delovni akciji je mladincem spregovoril o svojih spominih na NOB član borčevske organizacije

EPITAF

Tukaj sklep DS je pokopan, napol je zgnil, napol je bil bolan, pa so se zanj prav vsi zavzeli — na hitro ga ad acta deli.

PRIHODNOST ŽIVLJENJSKEGA STANDARDA

— Mamica, daj mi kaj jesti!
— Sinko, ne morem. Od česa bomo pa potem živeli.

EKSPRES

Izumili smo ekspres vlak, ekspres kavo, ekspres... — sedaj čakamo na izumitelja, ki bo izumil ekspres sestanke!

TRANSPARENT

Navsezadnje je delavska kontrola ostala ne zavržena parola.

—m—

Zdravo tovariš urednik!

Mladi fantje, ki služijo vojaški rok, se oglašajo uredništvu z namenom, da pozdravijo svoje sodelavce in delovne ljudi iz tovarne, ter se priporočajo, da dobijo mesečni tovarniški časopis STEKLAR.

Tudi jaz se nahajam trenutno na odsluženju vojaškega roka in to v mestu Pirot. Pirot je na jugovzhodnem delu naše Jugoslavije.

Mojo civilno obleko sem moral tu zamenjati za vojaško zeleno-sivo uniformo, civilno življenje za novo okolje in drugo hrano. V našem vodu vlada resnično bratstvo in enotnost. Tu je tudi dosti Slovencev in med njimi tudi Hrastničanov. Prvi vtisi, ki sem jih dobil tukaj v kasarni, so pozitivno vplivali name; disciplina, red, dobra organizacija, učenje, delo. Kasarna je zelo velika, dosti je tudi zelenic, rož in drevja.

Delovni dnevi so si zelo podobni in hitro minevajo. Vstajanje zgodaj zjutraj in do večera pravo delo, tako da še pisma ne uspeš napisati svojim najbližjim.

Tokrat sem našel trenutek časa in se vam oglašam z namenom, da se tudi jaz seznanim z delovnim življenjem v naši delovni organizaciji in prosim, da mi pošljate časopis Steklar.

Pozdravljam vse sodelavke in sodelavce iz materialnega knjigovodstva, vse delovne ljudi v kolektivu in nogometaše NK Steklar. Želim tudi vsem mnogo delovnih uspehov in dobro poslovanje našega kolektiva v bodoče.

Pozdravlja vas vojak
Darino Rižner
V.P. 8297/5
18300 Pirot

Zdravo Darino!

Tvojega zanimivega pisma sem se zelo razveselil. Prav prijetno je slišati, da si se dobro vživel v novo, vojaško okolje in da se tudi dobro razumete. Dobri odnosi vsekakor bistveno vplivajo na počutje človeka, ki se znajde daleč stran od doma.

Steklarja ti bom z veseljem pošiljal, da boš lahko prebral, kako živimo in delamo v našem kolektivu. Želim ti čim hitrejšo odštevanje časa in te prav lepo pozdravljam.

Urednik

Naša domovina je boj

Naša domovina je boj in prihodnost, ta domovina je vredna najzlahtnejše krvi in najboljšega življenja. Iz muke trpljenja in suženjstva nešteti milijonov bo zrastle naša domovina. In tedaj bo le še grenak in grd spomin te gosposke domovine, na suženjstvu zidane.

Kako sončno in kako temno zvenijo Cankarjeve prerokbe, ki so se po dolgih, prašnih poteh boja za svobodo, postale resničnost. Slovence so dolga mračna leta teptali, zasmehovali naši sovražniki, pa se je vendar kasneje obrnilo popolnoma drugače. Mi, meglen in nekoč razcepljen narod v srcu Evrope, smo ukanili vojsko tisočletnega tirana in gospodarja.

Kakšne reve so nas vodile, kakšni hlapci so nam krojili usodo, bili smo napredaj za ušiv groš, za priliznjen smehljaj in dobro besedo.

Dolga, predolga leta smo molgali, trpeli, prenašali boleča ponižanja, zasmehovanja in nečloveško zatiranje. Državno vodstvo se je nagibalo k velikim silam. Raje so bili hlapci gospodarjev, kot da bi bili oni gospodarji in prijatelji svojemu narodu. Niso želeli prisluhniti solznim tožbam zganenega ljudstva. Pustili so, da so že ob rojstvu porezali nežne, komaj pognane korenine, v katerih je bila zbrana vsa krivica, vsa skrita moč, ki bo branila izkoriščevalce in njihove slugе daleč taj v njihovo lakomno domovino.

Naši sosede pa so si že brusili kremplje in se pripravljali, kako bodo zgrabili plen.

Razkosali so bogastvo in prebivalstvo. Ljudje niso vedeli, komu naj se nasmehejo in komu naj pljunejo v obraz. Zaslepljeni smo bili. Pohlep po denarju, večanje bogastva, boj za večji dobiček, razcepljenost prebivalstva na skupine z različnim političnim prepričanjem, vse to je negativno vplivalo na naše narode, ohromilo obrambno moč države. Državni sistem je zarjavel. Potrebna je bila organizacija, ki b inamazala zarjavele tečaje. Rodila se je komunistična partija. Vse predolgi dremavosti je sledil organiziran upor. Prepoteni delavci v steklarni in črni rudarji so pozdravili čase, ki so prihajali. Najbolj revolucionarne ideje so se rodile prav v teh ozkih dolinah.

Tako je v okolici Revirjev, v Barličevi hiši na Čebinah zagledala luč KPS. Glavni cilj njene ustanovitve je bil usmeriti slovenske komuniste v boj za popolno osvoboditev zaslužjenih Slovencev, uničiti tirane.

Prišla so dolga 4 leta preganjanja, ubijanja, lakote, trpljenja, strahu, bolezni, naporov... Toda močni smo bili. Tepli so nas, pa smo udarili nazaj. Nismo več molče prenašali zatiranja, surovosti.

Končno je posijalo sonce, po katerem smo vsi tako hrepeneli. Na soncu ni bilo koprene strah uin groze. Bilo je rumeno, čisto. Vse je cvetelo. Po krvavi vojni smo začeli obnavljati domovino. Tudi mladinci so sodelovali pri izgradnji domovine. S pesmijo na ustih in z ljubeznijo v srcu so gradili ceste, polagali tire, kopali järke, napeljevali elektriko, zidali domove... Leta so tekla. Vsak dan je bila naša domovina lepša. Odločno smo odstranjevali gnilo in plesen. Eden izmed pomembnih datumov, ki so zabeleženi v naši povojni zgodovini, je tudi 27. junij 1950, ko smo uvedli samoupravljanje. Zakon o delavskem samoupravljanju pa je pomenil uresničitev tistega, o čemer sta govorila že Marx in Engels: »Tovarne delavcem!«.

Korak za korakom smo šli naprej. Samoupravljanje se je iz tovarniških hal preselilo v prosveto, zdravstvo, kulturo, socialno varstvo, tudi na vsa področja gospodarstva. Pionirsko delo se je spremenilo v mojstrsko delo. Se vedno gradimo, spreminjamo, izboljšujemo, toda najhujše smo vendar prehodili.

Danes živimo v svobodi. Mnogim je okupatorski krvnik pretrgal življensko nit. Ni jim bilo dano, da bi uživali v svobodi, za katero so darovali svoje življenje, prelili svojo kri.

Res je, kar pravi naš maršal Tito, da so hrabri padli z edino željo, da ne bi padli zamen.

Manja Podkoritnik

Za nagradni kviz znanja iz prejšnje številke Steklarja smo prejeli 29 rešitev. Pravilni odgovori glasijo:

1. Arhitektura
2. Korintski
3. Sokrat
4. Branislav Nušić
5. Avgust Senoa

Za pravilne odgovore prejmejo nagrade naslednji izžrebanci:

1. nagrada 30 din: Vogrine Rezi, upokojenka.
2. nagrada 20 din: Rižner Ferdinand.
3. nagrada 10 din: Grčar Karli.

NAGRADNI KVIZ ZNANJA GLAS MLADIH

1. Prvi kongres združitve socialdemokratskih strank in skupin je bil aprila 1919 v Beogradu. Pobudo za združitve je dala srbska socialdemokratska stranka. Na tem kongresu niso bili navzoči socialdemokrati iz Slovenije.

Katero ime je dobila nova stranka?

2. V slovenski socialdemokratski stranki se je pričela oblikovati opozicija, ki je zavračala sodelovanje z buržoazijo in meščanskimi strankami. Velik vpliv na opozicijo so imeli oktobrski dogodki v Rusiji. Na pobudo osrednjega odbora krajevnih organizacij JSDP za Ljubljano in okolico je bil sklican v Ljubljani ustanovni kongres KPS, ki se ga je udeležilo 54 delegatov iz vseh večjih krajev Slovenije.

Kdaj je bil ustanovni kongres KPS?

3. Drugi kongres socialistične delavske partije Jugoslavije (komunistov) je bil junija 1920. Na tem kongresu je bil dokončno sklenjen proces združevanja, pa tudi proces odpadanja najbolj oportunističnih voditeljev socialdemokratskega gibanja. Kongres je sprejel program in statut partije, vendar pa je program imel velike pomanjkljivosti.

Kako se je imenoval ta kongres?

4. Širša partijska konferenca na Dunaju 1922 je trajala 12 dni, vendar brez kakega uspeha. Organiziranost v KP v razmerah ilegale, narodno, kmečko in sindikalno vprašanje sploh niso obravnavali ali pa jih napačno ocenili. Izvolili so nov centralni partijski svet. Po sklepu plenuma centralnega partijskega sveta KPJ je bila državna konferenca, na kateri so ustanovili legalno politično stranko »NEODVISNO DELAVSKO STRANKO JUGOSLAVIJE«.

Kdaj in kje so jo ustanovili?

5. Josip Broz je v zagrebški partijski organizaciji izbojeval pomembno protifrakcionistično zmago. Na 8. partijski konferenci zagrebške organizacije, ki je bila 26. 2. 1928, je prebral svoje ločeno poročilo o razmerah v organizaciji. Poročilo političnega sekretarja je ocenil za »pretirano, netočno in površno« in se odločno zavzel za boj proti frakcionizmu.

Katero funkcijo je tedaj opravljal v zagrebški partijski organizaciji?